

DARZYĆ (8) *vb impf*

a jasne.

inf darzyć (2). ◇ *praes 3 sg* darzy (3). ◇ *praet 3 sg m* darzył (2). ◇ *con 3 sg m* darzyłby (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII – XIX w.

1. Szczęścić, błogosławić (6) :

darzyć co (4): A też Bog rady y íprawy ich dárzył *PowodPr* 53; iż Pan Bog zá tak dawnymi á wielkimi nakládami/ tey náfzey obrony ábo woiovánia nie dárzy *PowodPr* 63, 57, 83.

darzyć komu na czym (1): Sprobuy go w czyni iedno chcefz bá nie zmárłzczy twarzy/ Dla tego Bog ná wżytkim łzczęłliwie mu dárzy *PaprPan* P2v.

darzyć komu w czym (1): W czym im Bog dla ich cnoty dárzy tak łáłkáwie *PaprPan* D2v.

2. Obdarowywać (2) :

darzyć kogo (1): Ktora ta Helfbieta dala thę parę wolow: yako Maczełze Swoy na ymyę Katarzynę Kto(rá) yá ma darłzycz *ZapKóścier* 1583/36.

Zwrot: »dary się darzyć« (1): Thedy Krol iáł fie z corką śwá dary dárzyć *HistRzym* 7.

Synonimy: 1. fortuníc, poszczęściác, poszczęśliwiác, sporzyć.

Formacje pochodne cf DAROWAĆ.

Cf [DARZENIE]